



Завод за здравствену заштиту студената
Београд, Крунска број 57

***ПРОТОКОЛ РАДА
ЗА ДОБРОВОЉНО ПОВЕРЉИВО САВЕТОВАЊЕ
И ТЕСТИРАЊЕ НА ХИВ (ДПСТ)
у Одељењу за превенцију ХИВ/СИДА, ППИ и
ХЕ надзор***

Јули, 2022. године

УВОД

Циљ овог протокола је да дефинише и опише процедуру саветовања и тестирања на инфекцију изазвану вирусом хумане имунодефицијенције (ХИВ) и по потреби, на друге полно преносиве инфекције (ППИ) најчешће хепатитис Ц и Б, у Одељењу за превенцију ХИВ/СИДА, полно преносиве инфекције и хигијенско-епидемиолошки надзор Завода за здравствену заштиту студената, Београд (у даљем тексту Центар, иако се равноправно могу користити и називи: саветовалиште за ДПСТ, саветовалиште за ХИВ, Центар за добровољно поверљиво саветовање и тестирање на ХИВ, Центар за ДПСТ).

Протокол треба да служи као водич за добру праксу саветовања и тестирања.

Стручни Савет Завода је на седници одржаној дана 5.07.2022..г. подржао доношење овог Протокола, у циљу унапређења стручног рада у овој области, поштојући најновија стручно методолошка упутства и савремен приступ током свих активности у оквиру ДПСТ-а.

АКТИВНОСТИ ЦЕНТРА

Основне активности Центра тичу се саветовања и тестирања на ХИВ, умрежавања са другим организацијама и институцијама због свеобухватнијег деловања на пољу превенције и заштите људи који живе са ХИВ-ом и АИДС-ом, као и презентација Центра и промоција саветовања у Београду. Такође, саставни део рада Центра је и едукација и тренинзи запослених.

ДОБРОВОЉНО ПОВЕРЉИВО САВЕТОВАЊЕ И ТЕСТИРАЊЕ НА ХИВ (ДПСТ)

Добровољно поверљиво саветовање представља поверљив разговор између саветника и особа које су самоиницијативно дошле на саветовање и тестирање на ХИВ (у даљем тексту: клијенти - уколико су негативни на тесту; а пацијенти уколико су позитивни на тесту) које води ка:

1. Подстицању промене ризичног понашања клијента ка понашању без ризика за ХИВ инфекцију
2. Превенцији трансмисије ХИВ инфекције
3. Обезбеђивању психолошке подршке онима који су инфицирани

Саветовање помаже клијентима и пацијентима да сазнају свој ХИВ статус и служи као водич за ХИВ превенцију и рани приступ третману, бризи и подршци.

Модел добровољног поверљивог саветовања и тестирања на ХИВ који се користи у Центру подразумева три компоненте: 1. саветовање пре тестирања на ХИВ

2. Тестирање на ХИВ и 3. саветовање после тестирања на ХИВ.

1. САВЕТОВАЊЕ ПРЕ ТЕСТИРАЊА НА ХИВ («пре тест саветовање» или «пре саветовање») – разговор између саветника и клијента пре тестирања.

Саветник треба да:

- 1.1 обезбеди довољно времена за овај разговор јер он често може да буде врло детаљан и да траје дуго
- 1.2 обезбеди поверљивост података
- 1.3 разговара са клијентом о разлозима за тестирање и о резултатима које очекује
- 1.4 провери клијентово разумевање ХИВ-а и како се инфекција дешава

- 1.5 утврди да ли је ризик незаштићен сексуални однос и које су препреке за коришћење кондома; као и утврдити постоје ли сазнања о пре експозиционој профилакси (ПрЕП), уз објашњење обе превентивне праксе
- 1.6 понуди тачне информације о ХИВ-у које могу да му помогну да донесе исправну одлуку о тестирању
- 1.7 објасни значење ХИВ теста и порцедуру тестирања

Саветник треба да избегава да:

- 1.8 „бомбардује“ клијента информацијама
- 1.9 интерпретира
- 1.10 умањи важност одређене теме о којој клијент жели да разговара
- 1.11 предвиђа могући резултат тестирања
- 1.12 доноси одлуку уместо клијента
- 1.13 преузима одговорност за клијентово понашање
- 1.14 вреднује клијента и његове поступке и да моралише

2. ТЕСТИРАЊЕ НА ХИВ

Тестирање на ХИВ се обавља у лабораторији Завода за здравствену заштиту студената, Београд (3333С) у Проте Матеје број 29, са упутом који клијент добије од саветника. У лабораторији се користи Елиза тест 4. генерације тзв. Комбо антиген-антитело тест (Аг-Ат). ХИВ негативан резултат на овом тесту (нереактиван) значи да у крви нису пронађена антитела на ХИВ ни антиген. ХИВ позитиван (реактиван) резултат теста говори о веома високој вероватноћи да су у крви пронађена антитела на ХИВ или „п24“ антиген (или неки други антиген) ХИВ-а. Због постојања вероватноће да овако високо сензитивни тестови нису увек и стопроцентно специфични, односно због постојања могућности откривања антитела која се лажно могу детектовати као Анти ХИВ антитела и самим тим дати лажно позитиван резултат за ХИВ инфекцију, неопходно је клијенту објаснити да се ради о прелиминарном позитивном резултату, који се мора поновити, најмање још једним тестом: било „брзим тестом“ који открива антитела (Ат) или Аг-Ат тестом другог произвођача, а затим **PCR** тестом дефинитивно потврдити или одбацити. Комбо тест, може али и не мора дати податке о томе да ли су пронађена антитела или антиген.

Резултати тестирања се достављају саветницима у Центру где саветник током пост тест саветовања, клијенту саопштава резултат теста.

Тестирање на ХИВ се може обављати и брзим ХИВ1 - ХИВ2 тестовима последње генерације, високе сензитивности и специфичности у лабораторији 3333С или у засебној просторији Центра, у којој постоје услови за прање и дезинфекцију руку; као и на терену у затвореном или отвореном простору, где такође постоје услови за прање и дезинфекцију руку. *Треба напоменути да је период прозора код брзих тестова (када се откривају само антитела) 3 месеца.* Тестирање брзим тестовима могу обављати, поред едукованих лабораната и посебно едуковани саветници.

У случају позитивног резултата брзог теста, уколико се тестирање ради у теренским условима у затвореном простору, у ком постоје услови да лаборант може да узме венску крв од пацијента (довољно простора и светла, дезинфекција, искључиво вакутајнери, обезбеђен пут инфективног отпада) лаборант може да узме венску крв од пацијента за додатни – Аг/Ат тест. Због комфорности и смањења стреса за пацијента лаборант односи узорак, који је претходно прописно обележен и упакован

за транспорт, на тестирање у здравствену установу у дефинисаном временском року у односу на врсту теста који се користи.

3. САВЕТОВАЊЕ ПОСЛЕ ТЕСТИРАЊА НА ХИВ («пост тест саветовање» или «пост саветовање») – разговор између саветника и клијента у коме саветник клијенту саопштава резултате тестирања.

Саветник треба да:

- 3.1 обезбеди довољно времена за разговор о резултатима теста какав год он био
- 3.2 саопшти резултат јасно и једноставно без околишања и кашњења

Ако је резултат негативан саветник треба да:

- 3.3 подсети клијента на период прозора
- 3.4 обезбеди клијенту могућност разговора о томе како може да избегне ризик од ХИВ инфекције, укључујући и саветовање о ПрЕПу, уз, по потреби издавање извештаја о лабораторијским анализама и резултатима тестирања на ХИВ и ППИ – првенствено хепатитисе Б и Ц и на сифилис (свака 3 месеца)

Уколико је резултат позитиван, саветник треба да:

- 3.5 обезбеди клијенту време и место које му је потребно да прихвати резултат и на њега одреагује
- 3.6 прецизно објасни клијенту да је ово прелиминаран тест који се мора потврдити (или одбацити) и прецизно објаснити следеће кораке које клијент треба да предузме: потврди тест на Инфективној клиници, а затим ће се предузети други дијагностички поступци
- 3.7 подсети клијента да није сам у суочавању са тим
- 3.8 провери да ли има неког код кога клијент жели да оде кад чује резултат и где планира да оде пошто напусти Центар
- 3.9 каже клијенту да то што је ХИВ позитиван неће променити саветников однос према њему
- 3.10 јасно да покаже клијенту да је увек добродошао
- 3.11 јасно понуди могућност поновног сусрета

Саветник треба да избегава да:

- 3.12 предвиђа шта ће се даље дешавати са клијентом по питању инфекције
- 3.13 пропусти било коју забринутост коју изражава клијент или да указује на то да су клијентове реакције неосноване
- 3.14 говори клијенту да ће све бити у реду
- 3.15 говори клијенту како се осећа
- 3.16 планира или одлучује уместо клијента
- 3.17 даје резултат у моменту кад клијентов систем подршке не функционише
- 3.18 преузима одговорност за клијентове поступке
- 3.19 вреднује клијента и његово понашање и моралише

ПРАВА КОРИСНИКА

Свака особа има право на прилагођену, тачну и концизну информацију о ХИВ/АИДС-у. У Центру ће ово право бити остварено кроз професионално саветовање пре ХИВ тестирања и информације путем АИДС инфо телефона.

Свака особа има право да зна свој ХИВ статус који може али не мора да саопшти другима. Право да одлучи да ли ће и коме поверити свој ХИВ статус је право али и одговорност сваког корисника. У случају позитивног ХИВ статуса пацијенту се саветује да то саопшти свом или својим сексуалним партнерима.

Знање сопственог ХИВ СТАТУСА ЈЕ ДОБРОВОЉНО, што значи да особа сама доноси одлуку о томе да ли жели да се тестира тј. да ли жели да зна резултат теста или не, а **ПОВЕРЉИВОСТ** података о клијенту подразумева да сви подаци које клијент оставља саветнику су поверљиви и ствар су њиховог односа.

Клијенти који нису навршила 18 година (старије малолетне особе, односно деца узраста од 15 до 18 година) могу обавити саветовање и тестирање без обавештавања родитеља, али током пре-тест саветовања, саветик треба да процени способност расуђивања детета и да са њим направи договор да се један родитељ (старатељ) или близак пунолетни члан породице укључи уколико резултат теста буде позитиван, првенствено због озбиљности инфекције и лечења, а у складу са законом.

Особе испод 15 година могу доћи на саветовање без присуства родитеља, али се тест може урадити само уз пристанак и пратњу родитеља (или старатеља).

Клијент може да одустане од тестирања на ХИВ у било ком моменту у процесу добровољног саветовања и ХИВ тестирања, али уколико одустане након што се тест уради, резултат ће се чувати у Центру наредне 2 године.

Уколико је клијент одустао од подизања резултата теста, објашњава му се процедура чувања података (мисли се на резултат теста) уз напомену да је потребно да чува „интерни идентификациони број клијента“ (ИД број) који је добио након завршетка саветовања пре тестирања, као и име саветника. Уколико се клијент одлучи да се у будућности обрати Центру (у наредне две године) да сазна свој резултат потребно је да са собом понесе ИД број. Ако корисник изгуби свој ИД број, може се позвати на време пре-тест састанка и име саветника, али ако се ни у том случају не може са сигурношћу идентификовати, читава процедура: пре-саветовање, тестирање и пост саветовање се понавља.

КРИТЕРИЈУМИ ПРИЈЕМА У ЦЕНТАР

1. Једнаке могућности за све

Центар је отворен за саветовање и тестирање свих грађанки и грађана без обзира на расу, националну и верску припадност, пол и сексуалну оријентацију.

Све грађанке и грађани Србије или страни држављани могу користити АИДС инфо телефонску линију да би добили опште информације о ХИВ/АИДС-у и обавестили се о раду Центра.

Све грађанке и грађани Србије, као и страни држављани, могу бити корисници саветовања и тестирања на ХИВ у Центру. Постоји могућност да се саветовање обави и на енглеском језику, уколико клијент не говори српски већ енглески језик, уз напомену да се претходно мора заказати код саветника који говори енглески језик.

2. Критеријуми за бесплатно саветовање и тестирање

Сви грађани и грађанке могу користити услуге Центра без упута лекара и исправе о здравственом осигурању.

Један од основних критеријума за саветовање и тестирање јесте постојање неког ризичног понашања од кога су прошле најмање 4 недеље - уколико се ради Аг-Ат тест; односно 3 месеца ако се ради тест на Ат. У случају акцидента, силовања, насилног акта, повређивања, тест се ради нултог дана и понавља се након периода прозора.

У ризично понашање, најчешће се убрајају:

1. Незаштићени сексуални однос (без кондома)
2. Пуцање кондома током сексуалног односа
3. Коришћење дроге на иглу или ушмркавањем (употреба заједничког прибора)
4. Примање крви и препарата крви
5. Сексуални односи под дејством алкохола или дроге
6. Тетоважа, пирсинг
7. Ризично понашање сексуалног партнера
и сл.

Такође, страх који саветнику на први поглед може изгледати и као безразложан, може бити критеријум за саветовање и тестирање на ХИВ, јер понекад клијенти нису спремни да у потпуности поделе информације о свом ризичном понашању са другом особом.

Саветовање и тестирање на ХИВ се може обавити:

- А) анонимно - под шифром коју чини 11 карактера: 1. и 3. слово имена и презимена; затим месец и година рођења; и пол (м ж или т) или
- Б) са именом, презименом и матичним бројем

За саветовање и тестирање под шифром (анонимно) није потребна идентификација, док је за саветовање и тестирање које се ради са именом, презименом и матичним бројем потребна идентификација (документ са фотографијом) јер се ради о потврди која се може употребити као званични правно-судски документ.

БАЗА ПОДАТАКА

Подаци се уносе у електронску базу података, „ДПСТ базу“, која је формирана и одржавана од стране Института за јавно здравље Републике Србије „Др Милан Јовановић Батут“.

Унос података у „ДПСТ базу“ се врши уз поштовање свих предвиђених мера заштите информационе безбедности, којима се спречава неовлашћени приступ и увид у исту.

Обрада личних података добијених у току ДПСТ, врши се искључиво у сврху спровођења и документовања ДПСТ рада, на начин и у обиму захтеваном прописима о вођењу медицинске документације и израде деперсонализованих извештаја.

УПУЋИВАЊЕ КЛИЈЕНАТА И ПАЦИЈЕНАТА

Већ после првог обављеног претест-саветовања, али много чешће након комплетног ДПСТ-а, клијенти и пацијенти могу бити упућени на референту установу која се бави одређеним проблемом или на неку од организација цивилног друштва, са којима наша установа сарађује.

Организације сарадници су организације са којима је постигнут споразум о сарадњи, и на њих се корисник упућује на претходно договорен начин. Списак организација сарадника и споразуми или меморандуми о сарадњи ће се допуњавати и мењати у складу са актуелним документима и искуствима саветника.

На установе са којима не постоји договор о сарадњи корисници се упућују на основу јавних информација.

Референтне здравствене установе

Клиника за инфективне и тропске болести КЦС за све клијенте са реактивним резултатима на тесту.

Организације цивилног друштва или невладине организације (НВО) за подршку Институције и организације које могу пружити адекватну подршку.

БЕЗБЕДНОСТ И ЗДРАВЉЕ ЗАПОСЛЕНИХ У ЦЕНТРУ

У Центру се примењују мере безбедности и здравља на раду у складу са законом и интерним актима ЗЗЗЗС (Правилник о безбедности и здрављу на раду, Акт о процени ризика на радном месту и у радној околини, интерне процедуре о раду и друга одговарајућа акта).

У односу на услове рада на послова на радним местима у Центру, посебне мере које се препоручују за обезбеђивање безбедности и здравља на раду су:

- саветник не би требало да прима клијента кад је сам у Центру
- ако унапред постоје информације о потенцијалном ризику, о томе треба да буде обавештен референт заштите безбедности и здравља на раду или друго одређено лице
- лични подаци саветника не смеју да буду остављени на месту да клијент може да дође до истих
- улазна врата простора у коме се врши саветовање треба да буду затворена
- потребно је стално стручно усавршавање и едукација запослених за контакт са странкама
- услед нефизиолошког положаја тела због дуготрајног седења и замора очију при раду са рачунаром, неопходна је примена упутстава за безбедан и здрав рад на опреми за рад са екраном
- друге препоручене мере из Акта о процени ризика на радним местима и у радној околини у ЗЗЗЗС

Сви инциденти треба да се пријаве и забележе као нежељени догађаји, према интерној процедури ЗЗЗЗС.

МЕДИЈСКО ОГЛАШАВАЊЕ

Центар се може оглашавати у складу са законом да би остварио своје циљеве у оквиру досезања што већег броја клијената и што бољу информисаност потенцијалних корисника услуга Центра, као и циљеве националне Стратегије за ХИВ/АИДС У Републици Србији. На овај начин, Центар обавештава своје потенцијалне кориснике о услугама и начинима да до њих дођу.

ПРИМЕДБЕ КОРИСНИКА

Ако клијент има примедбу на било коју услугу која му буде пружена у Центру, може да је достави у писаној форми (укључујући електронску комуникацију) или изнесе усмено руководиоцу Центра/Службе за унапређење и очување здравља или/и директору ЗЗЗЗС, у чијој је надлежности разматрање и решавање приговора пацијената.

ВАЖНЕ НАПОМЕНЕ О ПОСЛУ САВЕТНИКА

Ко може радити посао саветника за ДПСТ ?

Посао саветника за ДПСТ може обављати здравствени радник или здравствени сарадник који је завршио адекватну обуку – едукацију о ДПСТ-у и који је мотивисан за обављање овог одговорног посла.

У односу на штетности услед рада на пословима који изазивају стрес, саветници током свог рада имају одговорност у примању и преношењу информација, коришћење одговарајућег знања и способности, као и одговорност у правилима понашања у раду са клијентима. Постоји и одређен ниво ризика опасности од повреда које могу настати услед насиља других лица према запосленима.

Едукација за ову врсту помагачке професије, не завршава се похађањем и завршетком једног, два или три тренинга. За рад саветника за ДПСТ неопходна је континуирана тзв. “on going” едукација и перманентна супервизија докле год се неко бави овим послом.

Како едукација саветника практично никада не престаје, неопходно је осим огромног ентузијазма имати и мотивацију за даљим усавршавањем. Саветнички рад има посебну вредност, и препознат је као пријатељски наклоњен рад, посебно са младима и даје племенитост и позитиван тон целој установи.

Практичне информације

1. Састанци

Кратки састанци запослених у Саветовалишту се одржавају по потреби.

2. Супервизије

«Пеер супервизије» се одржавају на сваких 6 месеци. Супервизије ће се реализовати кроз студије случаја или техником играња улога, периодично. Листа супервизија („студије случаја“) се чувају као полуповерљива документа и служе искључиво у сврху едукације.

САВЕТОВАЊЕ И ТЕСТИРАЊЕ НА ТЕРЕНУ У УСЛОВИМА ИЗВАН ЛАБОРАТОРИЈЕ

Тестирање на ХИВ и друге ППИ се може обављати брзим серолошким тестовима који су сертификовани и признати на нашем тржишту. То су најчешће тестови треће генерације имунохроматографских тестова за брзу детекцију антитела за ХИВ 1 и 2 (за ХИВ инфекцију) и уколико постоје могућности и за хепатитисе Б и Ц и за сифилис.

Методологија теста је врло једноставна, не захтева коришћење скупе опреме и апарата. Саветовање треба да раде обучени саветници, који су завршили едукацију и обуку за ДПСТ. Саветовање пре и после тестирања на терену се не разликује од саветовања у Центру (задачи саветника су идентични).

Тестирање на терену треба да ради лаборант из здравствене установе, који је упознат са принципима добре лабораторијске праксе (коришћење рукавица за једнократну употребу и промена рукавица за сваког клијента, дезинфекција убодног места, натопљен тупфер алкохолом за покривање/по потреби притисак убодног места након вађења крви, обезбеђен пут инфективног отпада) која се мора примењивати, а који су од значаја за заштиту особља, простора и околине од потенцијалног биолошког ризика. За узимање узорка крви ће се користити пажљиво одабран сепарисан простор (уколико се ради на отвореном), односно адекватно опремљена просторија (најмање сточић за постављање и одлагање прибора, тестова, рукавица, лавабо са точећом водом сапуном и дезинфекционим средством, добро осветљење и кесе/жути контејнери за одлагање инфективног и комуналног отпада) где се морају поштовати описани принципи добре лабораторијске праксе.

Пре започињања тестирања на терену потребно је да лекар или лаборант из установе који је укључен у процес ДПСТ-а посети простор и процени да ли постоје услови за безбедно извеђење тестирања на терену.

Узимање узорака

Крв из јагодице прста се узима помоћу ланцете, а затим скупља помоћу капиларне цевчице, (које се налазе у оквиру теста) поштујући све принципе асепсе и антисепсе (дезинфекција јагодице прста, коришћење стерилних ланцета и чистих капилара). За испитивање је потребно онолико крви колико је предвиђено у упутству произвођача за одређени тест.

У току узимања крви, лаборанти морају да носе заштитне рукавице.

Обележавање узорака крви

Сваки клијент се евидентира под одређеном шифром и ИД бројем; а под истом шифром тј ИД бројем се обележавају узорци клијената на тест плочици, води дијагностички протокол/свеска и издају резултати.

Протокол за извођење теста

Прво се припреми простор за извођење анализа. За личну заштиту користе се рукавице. Поред тестова, на радној површини морају да се налазе ланцете, 70% алкохол, тупфери и пп газа. Такође, на радној површини се налазе контејнери за одлагање игала и оштрих предмета у које се одлажу и искоришћени тестови; а у истом простору и кофа/канта за одлагање комуналног отпада и амбалаже.

Протокол за извођење теста треба да одговара упутству произвођача.

Да би обезбедили адекватну температуру за одвијање реакције између антитела и антигена, неопходно је да плочице и реагенси из теста буду на собној температури, пола сата пре почетка извођења теста. Препоручује се да собна температура износи око 20 до 23 степени Ц.

- за дезинфекцију врха јагодице прста користи се 70% алкохол, а затим коришћењем стерилне ланцете, направи се убод јагодице прста
- помоћу чисте капиларне цевчице, која се налази у тесту, узима се одговарајућа количина периферне крви
- сваку тест плочицу обележити идентификационим бројем који се истовремено уписује у свеску/протокол
- крв пацијената се додаје у простор за крв на плочици, а затим се у исти простор додаје потребан број капи разблаживача (по упутству произвођача) из самог теста.
- после одређеног времена, који је потребан за дифузију разблажене крви и реакцију антитела са антигенима, према упутству произвођача читавају се резултати теста.

За тестове за ХИВ читавање се врши на основу формирања одређених црвено-љубичастих линија, тачно на одређеном нивоу која се јављају у тест плочицама. (једна линија одговара контроли, друга линија одговара позитивном налазу за ХИВ-1 а следећа најчешће одговара позитивном налазу за ХИВ-2. На основу тога:

- Негативан налаз (нереактиван) се издаје ако постоји само контролна линија. (ово линија представља и интерну контролу теста).
- Позитиван налаз (реактиван) се издаје: ако су формиране контролна линија и линија 1, или контролна линија и линија 2 или контролна линија и линија 1 и 2. Сам интензитет боје формираних линија не утиче на тумачење резултата.
- Уколико се не формира контролна линија резултат тога теста се не може сматрати валидним и он се тумачи као неисправан тест.

Издавање резултата

По читавању теста, резултати се могу усмено саопштити или се издати као: реактивни - позитивни или нерективни - негативни, на посебним, претходно дизајнираним

листама у које се уписује идентификациони број клијента, резултат теста и врста теста који је коришћен.

Клијенти са позитивним налазом, могу се упутити у одговарајућу здравствену установу ради потврдног испитивања венске крви ЕЛИСА и ПЦР тестом, или, уколико из неког разлога клијент не може да оде у здравствену установу истог или наредног дана (страх, путовање, викенд и сл.), а у простору где се раде брзи тестови су испуњени сви услови за узимање узорака крви као у здравственој установи, лаборант може узети венску крв која би се адекватно обележила и даље тестирала у здравственој установи . Овде је неопходно водити рачуна о максимално дозвољеном времену од вађења крви до пристизања узорка у лабораторију и самог тестирања.

Одлагање биолошког отпада

По завршеном испитивању ланцете и плочице (употребљени тестови) се убацују у претходно обезбеђене контејнере за игле и оштре предмете. Ови контејнери се по завршетку испитивања односе у ЗЗЗЗС и третирају по претходно утврђеној процедури коју ЗЗЗЗС има о уништавању инфективног отпада.

Током читавог процеса рада обавезно је да се поштују основни принципи добровољног, поверљивог саветовања и тестирања на ХИВ. То су добровољност и информисана сагласност клијента да се тестира на ХИВ, загарантована поверљивост свих података као и обавезно пре-тест и пост-тест саветовање.

Прим. др сц. мед. Мила Паунић
спец. епидемиологије

В.Д. ДИРЕКТОРА ЗАВОДА
Др Марија Обрадовић